

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »Løse Papirer fra 48 som laae i Bibel-Foderalet« : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "»Løse Papirer fra 48 som laae i Bibel-Foderalet« : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p400-txt-shoot-n420-2.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P400:420:2

Literair Øienforblindelse.

Først gjælder det: at enhver Virkelighed, et virkelig Noget ikke vækker nær saa megen Sensation som et Spilleværk, der har disse Ender, som Snakken kan faae fat i. Dernæst: at de Industridrivende, ell. dog de som eftertragte endelige Fordele især have travlt med den endelige Forretning. Just derfor bør M.H. optages, fordi han saa let skuffer, da det ham betræffende vel egl. ikke er Penge han eftertragter, men vel det saadan at ville være Noget i Literaturen, som han slet ikke er.

Bøger skriver han ikke, men saadan Smaatterie, som især [er] beregnet paa at blive omtalte. Et Skoleprogram hvert Aar med en lille Afhandling af Hr Mag. Et Skoleprogram er naturligviis slet og ret en Udgift for Skolen; som der vel i Examens-Tiden er et Frokost-Bord frit dækket for alle Lærerne, saaledes maa Skolen ogsaa udrede disse 30 ell. 40rd, som et Program koster. Saaledes betragtes det altsaa ogsaa af ham. Der gjøres et meget stort Oplag – og alle Forældre, alle Skolens Velyndere, alle hans Venner (efter den Maalestok, at endogsaa jeg faaer et saadant) faae hvert sit Exemplar. Alle disse Msker blive nu i godt Humeur, en Præsent er jo altid behageligt. De tale Alle godt om den, og der tales virkelig om disse lumpne 8 a 10 a 20 Pagina, naturligviis naar man har sikkret sig en 4 a 500 Msk. ell. mere der tale derom – for at fortælle, at de have faaet et Fri-Exemplar. Derpaa bliver saa Programmet maaskee af een af Skolens Lærere, ell. af en Velynder anmeldt i Berlingske T. meget rosende. Vilde En anlægge en ordl. Maalestok for Kritik og ved Hjælp af den vise, at det Hele naturligviis var et Smule-Specimen af en Candidat i Candidat-Prosa: saa var 101 ude. Alle de, der havde faaet Fri-Exemplar vilde føle sig fornærmede. Og ikke blot dette, men Forf. vilde træde frem og sige: i en saadan lille Artikel i et Program kan man ikke udtømme en Gjenstand o: s: v.:

Man holder en Tale i skandinavisk Selskab. Den er der altsaa Mange der høre – og meget at tale om, at de vare der den Aften o: s: v: o: s: v: Bladene anmelde saa den Aften i skandinavisk Selskab, og omtale ogsaa Foredraget der roses, ja omtales vidtløftigere end mangan stor Bog, som er Frugten af lang Tids Flid. Dette læses af Mange, naturligt læser man gjerne om, hvor man selv var den Aften med. Dog ikke nok

hermed, saa udgiver man den. »nu er Øieblikket« - hvorledes »nu« ja, nu er Rigsdagen sammenkaldt, og hver Medlem faaer et Fri-Exemplar - Og saa staaer der i Bogen, at Forf. først havde paatænkt at levere endnu en Afhandling. Var den kommet, havde der ikke været nær saa meget at tale om. Men det, at han agter, giver naturligviis Snakken nok at tænke paa og at tale om.

»Nu er Øieblikket dertil« siger Forf. Hvortil? Ja, det følger jo af sig selv, hvad han ogsaa siger: til at udgive dette Foredrag. Og hvad er da dette Foredrag? En lille Ubetydelighed, et latterligt Spilleværk, der indeholder adskillige nogle ganske morsomme Snurrepibierier angaaende fremmede Ords Brug i det danske Sprog, men hvor der da ikke i fjerneste Maade er gjort endog det svageste Forsøg paa en egl. Undersøgelse ell. Udvikling hvad dette confinium mell fremmede Sprog overhovedet har at betyde o: s: v: og o: s: v: o: s: v: . Men nu er Øieblikket dertil! Dersom En i al Stilhed havde fattet Planen til at stifte en ny Munke-Orden for om muligt at frelse Verden, havde alt i Beredskab, de Nærmeste allerede enige i at slutte sig til ham, og han nu, nu i dette Forvirringens Øieblik vilde sig[e]: nu er Øieblikket dertil - det lader sig høre. Om En nu havde en fuldstændig og grundigt udarbejdet Plan til Danmarks Forsvar og vil sige: nu er Øieblikket. Men siger Mag. M. H. nu er Øieblikket dertil. Da det i Himmelen Raad var bestemt at Gud engang vilde lade sig føde, da ventedes der blot paa Øieblikket - saa kom det og der blev sagt: nu er Øieblikket dertil. »Nu er Øieblikket dertil« hvor pathetisk; man faaer Forestilling om lang Tids grundige og velprøvede Forarbejde, Forestilling om hvorledes nu ogsaa Sagen ganske er udtømt - der ventedes blot paa Øieblikket - nu er Øieblikket dertil! Er der Spor af Mening heri. Dog maaskee har Manden, satirisk nok, Ret: nu er Øieblikket dertil, Øieblikket hvor man kan faae Narrestreger og Ubetydelighed pustet op til Alvor og yderste Alvor. Saaledes lader denne Passus sig maaskee forklare. Det er nemlig skeet, at eet af Rigsdagsmøderne har spildt Tiden og Landets Penge paa at anstille intetsigende Sprogbemærkninger. Da gaaer der et Lys op for M.M H: nu er Øieblikket. Videre. Maaskee ønsker Mag.H. at opnaa Noget paa Rigsdagen, og vil maaskee ind i en Comitee. Den almdl. Manuprenseren og andre Hundekunster findes ikke tilstrækkeligt. Saa maa der gøres mere. Nu man kunde jo gjøre et Gjestebud ell. to. Men det er dyrt. Antaget blot 50, vil det billigst, og selv om man kneeb nok saa meget paa Muskaten, blive 80 a 90Rd. Dernæst smigrer det hell. ikke Folk nok. Mad og Drikke takker man vel for, men det kan da saa mange tractere med. Nei, men en Foræring af - en Bog. Ypperligt: det koster kun höchsten 30rd, og saa har man c 2000 Præsenter. Hver Rigsdagsmand faaer da sit Exemplar. O, Rigsdagens Alvor! Der blev bedet for den i alle Kirker, dens Mine har hidtil været den dybeste Alvor, især da hiin uforglemmelige Sprog-Dag, da Hurtigskriver[e] og Stenographer optegnede disse evig mindeværdige Ord, som kostede Landet c.

600rd. Men aldrig var dog Rigsdagens Mine saa alvorlig, som Dagen efter Mag. H.⁵ Bog var udkommet. Der var stor Gratulation, alle takkede.

Der er allerede reist megen Sensation. Nu gaaer, hvad man med en Euphemisme kalder Bogen over til Bladene. 150, ikke almdl. Mænder men Rigsdagsmænd foruden en formdl. stor Mængde Andre ere paa en Maade forpligtede til at synes godt om den: ergo, den bliver udbasunet i Bladene - thi nu er Øieblikket dertil. Ordl. kan man antage, at det vil gaae upaatalt af, og den driftige forfængelige Stakkel Forf. indskummer Ære og Anseelse - thi Penge tjener han ikke, det er sandt, han har jo givet 30rd ud for at kunne gjøre Præsenter; men det kommer igjen, sagde Skrædderen. Skete det derimod, at En paatalte det, og viste Piecens Nullitet: saa træder Forfatteren frem og siger: det er dog høist besynderligt at anlægge en saadan Maalestok for en lille Ubetydelighed, der blev henkastet, et Foredrag, man blev anmodet om at holde, en lille Bagatel« - om hvis Udgivelse det dog heed: nu er Øieblikket dertil.